

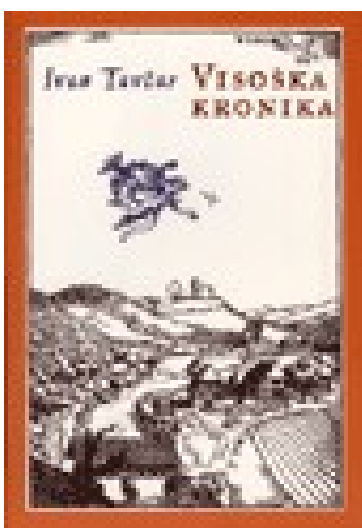
IVAN TAVČAR

1851 – 1923

Slovenski realist in romantik Ivan Tavčar se je rodil 28.8.1851 v Poljanah nad Škofjo loko. Bil je sin revnih kmečkih staršev, a je kljub temu (ob pomoči stricev duhovnikov) obiskoval osnovno šolo v Poljanah in kasneje v Ljubljani. Leta 1863 se je vpisal na ljubljansko gimnazijo in za lažje preživetje tudi dajal inštrukcije in nekaj časa se je tudi šolal v Novem mestu. Že v svojem

gimnazijskem času je začel objavljati svoja prva literarna dela v rokopisnem dijaškem listu Slavec. Svoje prvo lastno delo pa je objavil leta 1868 v časopisu Slavjanski list. V njegovih prvih delih je bila glavna tema nesrečna ljubezen. Nato se je leta 1871, ko je opravil maturo se je posvetil študiju prava na Dunaj. 1875 je zaključil študij in se zaposlil kot odvetniški pripravnik v Ljubljani.

Vsa leta svojega šolanja pa je bil Ivan Tavčar zapisan v zlati knjigi. V teh dveh letih, ko je bil zaposlen v Ljubljani so nastala tudi dela: zbirka slik **Med gorami**, **Ivan Slavelj** in grajska novela **Otok in Struga**. Postopoma je začel tudi opuščati romantičen slog pisanja.

Po letu 1877 se je zaposlil pri prijatelju in prav tako pisatelju Janezu Mencingerju v Kranju in nato leta 1883 opravljal odvetniški izpit v Trstu. Naslednje leto je odprl svojo lastno odvetniško pisarno v Ljubljani. Še istega leta pa je po izidu »zgodovinske podobe« Vita vitae meae spoznal Franico (Franjo) Košenini in se v bogato, sedemnajst let mlajšo dedinjo meščanskega rodu zaljubil. Čez tri leta se je nato s Franico tudi poročil in imela sta štiri sinove in hčerko. Že v času svojega šolanja se je zanimal za politiko, vendar se je z njo začel resno ukvarjati po odprtju lastne odvetniške pisarne v Ljubljani. Po smrti Josipa Jurčiča je postal sourednik Slovenskega naroda in sodeloval pri ustanavljanju Ljubljanskega zvonu. V Ljubljanskem zvonu, ki je postala osrednja literarna revija liberalcev je objavil tudi: **Slike z Loškega Pohorja**, **Grajski pisar**, cikel **V zali**, satirično utopijo **4000**, roman **Izza kongresa**, povest **Cvetje v jeseni** in roman **Visoška kronika**. Po sporu med liberalno stranko je Tavčar s somišljeniki zapustil Ljubljanski zvon in se kot član Narodnonapredne stranke začel zbirati ob reviji Slovan, ki jo je izdajal Ivan Hribar, v letih 1885 – 1887 pa je postal tudi Ivan Tavčar soizdajatelj in lastnik revije. Sedi teh let je postal tudi odbornik občinskega sveta in leta 1889

je bil izvoljen v deželni zbor in istega leta je pomagal tudi pri ustanovitvi ljubljanske mestne hranilnice. Naslednje leto pa je ustanovil Ljubljansko kreditno banko, katero je tudi soupravljal. 1909 je sprejel mesto podžupana občine Ljubljana, čez dve leti pa postal župan in na mestu župana je ostal vse do leta 1921. Med svojim županovanjem je sodeloval tudi v prvi slovenski vladi po razpadu Avstro-Ogrske in pomagal pri nastanku kraljevine SHS. Ivan Tavčar je bil tudi častni mešan Ljubljane, Celja, Kamnika, Kranja, Krškega in Šoštanja. V zadnjih letih svojega življenja je opustil javno delovanje zaradi raka na črevesju. V tem času je veliko dni prebil na posestvu na Visokem. Umrli je 19.2.1923 v Ljubljani in je pokopan v grobnici na Visokem.

VIRI:

1. Marjeta Žabovec. Slovenski književniki rojeni do leta 1889. Ljubljana: Karantanija 2005
2. Helga Glušič. Sto slovenskih pripovednikov. Ljubljana: Prešernova družba 1996
3. internet: http://sl.wikipedia.org/wiki/Ivan_Tav%C4%8Dar
4. Zlatko Režonja. Ivan Tavčar. Ljubljana: Karantanija 2003 (elektronski vir)
5. Gregor Kocijan. Slovenski književniki v berilih za višje razrede osnovne šole. Ljubljana: Masima – Sezam 1994
6. Niko Grafenauer; Leopold Suhodolčan. Album slovenskih pisateljev. Ljubljana: Mladinska knjiga 1983
7. Alenka Kozinc. Gradivo za literarno mapo. Ljubljana: DZS 1999
8. Franček Bohanec. Ivan Tavčar. Ljubljana: Partizanska knjiga 1985
9. Marja Boršnik. Ivan Tavčar Lepslovni ustvarjalec I 1863-1893. Ljubljana: Obzorja 1973